

[ROZSIADŁY *part praet act*

A pl subst rozsiadłé; -é, -(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Pęknięty:

Wyrażenie: »rozsiadła rozpadlina«: Thą tłuściością rozsiadłę rospádliny [ust] námázuy SienHerb 503a.

2. Rozbity, roztrzaskany:

Wyrażenie: »w sztuki rozsiadły«: [Etna] Czáfem lkály y łztuki od góry odpádłé Wynośi wywráćaiąc/ á w łztuki rozsiadłé Kámiénie [liquefactaque saxa III 577] z wielkim dźwiękiem wzgóřę wyfypuie VergKoch 84 (Linde).

Cf **ROZSIADAŁY, ROZSIEŚĆ SIĘ**

MN